

פרשת: אחרי מות קדושים

גיליון: 53

ח' אייר, תשפ"ג

משבצות זהב

שיחת נשים / קדושה ועבודתה

שלום.

צריכה כל אישה לזכור שכל עשייה גשמית שעושה כאן בעולם הזה יש לה ערך עצום לאין שיעור. כשמקפלת כביסה, מטפלת בילדים, כן גם במקומות שלא כל נעמים וצריכה להתעסק כביכול עם רפש וטיט - **הטיט הזה בסוף בונה בניין! היא בונה את דור העתיד,** היא מגדלת את ילדיה לתורה, מגדילה את בעלה ומחזקת את רוחו במטעמים שונים, בכביסה ריחנית שנותנת יישוב דעת. אל תמעיטו בערכם של הדברים!

היום אנחנו נגיד "פשש איזה נחת בטח יש לאמא של הרב עובדיה, הרב אלישיב, רבי חיים קניבסקי ועוד שככה זכתה, איזה בנינים איזה עונג רוחני" אבל מה היה בילדותם? טיפולם היה ככל הילדים הקטנים (מחילה מכבוד הצדיקים, רק כדי להמחיש את הנקודה) ואולי הקושי איתם התמודדו האמהות היה קושי כמו לכולנו, להביא פרנסה, לטפל, להאכיל, אם היה כמה ילדים, אם היו ביניהם הפרשים קטנים וכו'. ורק אחרי עשרות שנים רואים את הפירות.

רבנו מספר לנו בסיפורי מעשיות על "מעשה מאבידת בת מלך" בת מלך (הנשמה) שהלכה לאיבוד, והשני למלכות (כל יהודי) מחפש אחריה בכל מקום. ורבנו מגלה את סוף הסיפור עוד לפני שהתחיל לספר. "ובסוף מצאה".

למה רבנו מגלה את הסוף? בד"כ כשרוצים לספר את הסיפור יפה, מותח - שומרים את הסוף המסקרן... לסוף.

אבל רבנו מגלה לנו יסוד גדול בעבודת השם- אין יאוש בעולם כלל. תדע, שלא משנה כמה תחפש בסוף תמצא. החיים שלנו הם כמו סיפור אחד ארוך. ורבנו מספר לנו את הסוף, **מי שמתיעגע ומחפש ומחפש ומחזק את עצמו וממשיך - בסוף מוצא.**

פרשת אחרי מות נקראת גם 'ביום הכיפורים', דבר המרמז על ניקוי וטהרת הנפש והנשמה, ואילו פרשת "קדושים" מבארת ומאזנת אותנו בין הגשמיות לקדושה ונותנת לנו כלים כיצד לשלוט ביצר ולא להרוג ולמוסס אותו, כי זה לא רצון השם.

שבת שלום!

כביכול "כי קדוש אני?" - אל תשכחו מאין באתם, אתם עם קדוש. יש לכם מחויבות בתור בני, בתור העם הנבחר שלי שמדרגתם יכולה להגיע גבוהה יותר ממדרגת מלאכים ושרפים. כשיהודי אחד אומר "שמע ישראל" כל צבא השמיים מזדעזעים ונחת רוח גדולה יש בעולם העליון. אתם הוא 'פועל יוצא' שלי, אומר לנו הקב"ה במילים אחרות, אל תאכזבו אותי ואל תשכחו מאין באתם.

וברגע שכל יהודי יפנים את האמונה התמימה הזו בליבו, אני חלק אלוק ממעל, אני פועל פעולות גדולות בשמיים למרות היותי מתעסק כאן בגשמיות בעולם התחתון. ועל ידי זה כל יהודי ויהודיה יכולים להגיע למדרגת קדושה בחינת "ומבשרי אחזה אלוק" שאדם יהפוך את בשר הגוף לבחינת נשמה טהורה, שכל כולו רצונות להשם יתברך, ממילא הקב"ה יכניס עצמו אליו "כי קדוש אני" - שבימי חיך תנהג בקדושה, אני אכניס את הקדושה, את השכינה שלי אליך, אני עצמי יכלל בך ואז תחיה בעולם הזה כמו בן העולם הבא.

יש פרישות שהיא חיובית, פרישות פרישה להתרחק מן העבירה, לשים סייגים וגדרות, להיבדל, שזה דבר טוב ומבורך שאדם מונע עצמו ע"י פעולות חיוביות מלעשות עבירות. ואין הכוונה לפרישות שיכולה לגרום לעבור על ציווי השם כגון נדב ואביהוא שחשבו שאם לא יישאו אישה ולא יביאו ילדים יהיו במדרגה הגבוהה ביותר.

אכן פרישות היא מדרגה גבוהה, אך למעלה ממנה היא הקדושה, הכוונה - שאדם לוקח את העשייה הקיימת, את העשייה הגשמית שממילא צריך לעשות פה בעולם הזה ומקדש אותה.

בשבת, אנחנו אומרים "שבת שלום" - מה קורה בשבת? יש שלום בין הגוף לנשמה. אנחנו אוכלים שותים וישנים. בכל השבוע האוכל מזיק, מוריד אותך כאשר אתה אוכל לא לשם שמיים וכו', מדרגת הצדיקים תמיד הייתה לאכול רק מה שיחיה אותך. בשבת גם אם תאכל מעבר למה "שצריך" מבחינה רוחנית זה לא מזיק. למה? כי ביום שבת יש שלום בין הגוף לנשמה לכן אומרים שבת

לאחר מותם של שני בני אהרון, השם פונה אל משה: "דבר אל אהרון אחיך, ואל יבוא בכל עת אל הקודש", אלא רק ביום הכיפורים.

עיקר פרשת "אחרי מות" הוא סדר עבודת הכהן בקודש הקדשים ביום הכיפורים כדי לכפר על חטאי העם. "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתכם לפני השם תטהרו".

פרשת "קדושים" היא אוסף גדול של מצוות בנושאים שונים, כגון שמירת שבת, כיבוד הורים, עשיית משפט צדק, לא תקלל חרש, לפני עיוור לא תיתן מכשול, מלא תעשוק את רעך, לא תלין פעולת שכיר, והדרת פני זקן "ואהבת לרעך כמוך, אני השם... קדושים תהיו כי קדוש אני השם אלוקיכם".

פרשת אחרי מות מזכירה לנו את חטא בני אהרון שניסו להבדל ולהיות פרושים, מעשה של טעות גרם למותם, למרות כוונתם שהייתה לשם שמיים ולצורך התקדשות.

בפרשת אחרי מות נאמר: "ושמרתם את חוקותי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם" - **המטרה ותכלית האדם היא לקחת את הקדושה האלוהית שנמצאת בכל מקום ובכל זמן ולהחדיר אותה לתוך העולם הזה, בדומה לכהן הגדול שלאחר עבודתו בבית המקדש היה חייב לחזור לביתו ולהכניס את הקדושה לתוך ביתו עצמו.**

בעצם כל העניין הרוחני של האדם זה להכניס את הקדושה לחיים היום יומיים ולהרים אותה מעלה מעלה. **מצד אחד יש עבודה לקדש עשייה גשמית, ומצד שני לא להתקשר לעשייה עצמה. כלומר, לקחת דבר גשמי ולהעלות אותו לדבר רוחני מבלי להתקשר אליו, לדוג' ממון: אדם יכול לקדש את הממון שלו בכך שבוטח בהשם שמה שקצוב לו הוא יקבל, הוא לא יפחד להוציא הוצאות שבת ויום טוב וכו', הוא יתן מהממון שהוא מקבל צדקה וכו' ומצד שני ללא התקשרות לענין: אני רק צינור שהקב"ה בחר דרכי להעביר כסף לעניים, לאנשי ביתי, ילדיי וכו'.**

בפרשה נאמר: "קדושים תהיו כי קדוש אני" - למה הוצרך לקב"ה להגיד "כי קדוש אני" - תהיו קדושים ותו לא. למה להוסיף סיבה

שו"ת הנשים – מנהגים ואזהרות לימי הספירה

שירים בימי הספירה כשצריך להרגיעם וכדומה. כמו כן קלטות סיפורי ילדים אף אם משולבים בהם מעט שירים היות והעיקר בקלטת זה הסיפור (הליכות שלמה).

המנהג שלא לשיר בפה בימים אלו אכן דווקא שירה שמעוררת לריקוד ומחול, אך שירה שמרוממת את האדם ואינה מביאתו לריקוד אין להמנע ממנה.

בשבת מותר לנגן בפה לפי שאין אבילות בשבת.

שירים ווקלים: לילדים עד גיל חינוך ודאי שאפשר. מגיל חינוך יש מחמירים כשאר אנשים המחמירים בשירים אלו כיוון שכיום שירים אלו נעשים בטכנולוגיות חדשות שאדם רגיל מתקשה להבחין אם קולות אלו נעשו בפה או שהם כלי זמר. שירים ווקלים ששומעים בבירור שקולות הרקע הם בני אדם יש להקל. ומיהו במצב נפשי לא טוב, אנשים מבוגרים המרגישים בברידות וכו' מותר.

שמיעת שירים וכלי זמר: בימים בהם נוהגים אבלות על תלמידי רבי עקיבא נוהגים גם שלא לעשות ריקודים ומחולות של דבר רשות. קל וחומר שיש לאסור שמיעת כלי זמר בימים אלו וכן יש לאסור שמיעת מוזיקה מוקלטת דרך הטייפ וכדומה. (חזו"ע, הליכות שלמה, מנחת יצחק).

לבני ספרד שנוהגים דיני אבלות רק עד יום ל"ד בבוקר הרי שגם ריקודים ושמיעת מוזיקה מותרת מיום ל"ד בבוקר. ומכיוון שיום ל"ג בעומר נוהגים בו שמחה משום שהוא יום הילולא דרשב"י ורצונו שישמחו ביום זה, לכן נהגו להתיר כבר מיום זה שמיעת מוזיקה אף שתספורת ונישואין עדיין אסורים.

מותר לבני אשכנז לשמוע מוזיקה כבר מל"ג בעומר ואילך. (הליכות מועד)

שירים לקטנים: ילדים מגיל חינוך (גיל 6) יש לחנכם שלא לשמוע מוזיקה עד ל"ג בעומר.

לתינוקות שלא הגיעו לגיל חינוך יש להקל לשמוע

נוהגים שלא להסתפר, לא לגלח או לסדר את הזקן וכן לא ליטול שאר שערות הגוף - כל אותם הימים שמתו תלמידי רבי עקיבא שהם עד יום ל"ג בעומר ובני אשכנז נוהגים להמנע עד יום ל"ג בעומר. ע"פ האר"י ז"ל אין מסתפרים בכל ימי הספירה עד ערב שבעות וכן הוא מנהג החסידים.

לנשים מבנות ספרד מותר להסתפר בימי העומר. לבנות אשכנז יש שהחמירו אף להן לא להסתפר בימי הספירה אך גם למי שנוהגת באיסור יכולה היא ודאי לעשות שאר תיקוני הנשים כגון סידור גבות, הורדת שאר שערות הגוף. הורדת שיער העורף לצורך טבילה וצניעות ודאי שמוותר. כמו כן גזיות ציפורניים מותרת בימי הספירה וגם לאנשים (כה"ח).

מחנכים את הקטנים שלא להסתפר כדי לחנכו באבילות של ציבור מגיל 5 בערך, אך במקום צורך מותר כגון שסיפרו אותו מלפני פסח ושיערו מציץ לו מאד.

אשת חיל – סיפורים מוסר ודעת תורה לחיזוק באמונה ויראת שמים

איך יכול להיות שיהודי מגלה שפרצו לו לרכב ושמוח שגנבו מכשיר אלקטרוני יקר?

סיפר הרב בידרמן שליט"א, מעשה נחמד שסיפר לו יהודי תמים מארה"ב, שהינו בעל המעשה:

יהודי זה עסק לפרנסתו בכך שהיה מטפל בדירות שעמדו להשכרה, כגון לתקן את הדרוש תיקון, לגבות את דמי השכירות, לדאוג למצוא שוכרים שישכרו את הדירה וכיוצא בדברים אלו, והנה לא כל האזורים שווים, וכמו שידוע שיש מקומות בארה"ב שתושביהם אנשים פחותי ערך בלשון המעטה, וזה גורם שגניבה הינה דבר המצוי, ואלו עושים מלאכתם במהירות ובזריזות כך שבדרך כלל אי אפשר לעקוב אחר עקבותיהם.

יום אחד הוצרך להגיע לאחת הדירות במקום כזה, והזדמן לו לשאת סכום גדול, ארבעים אלף דולר - בתוך התיק שלו. והיה כאשר הגיע למחוז חפצו, יצא מרכבו ושכח להוציא עמו את התיק וכלי משיים השאירו על המושב, כאשר על התיק היה מונח עוד מכשיר אלקטרוני.

והיה כאשר חזר לרכבו חשכו עיניו בראותו שפרצו לו ברכבו, אך מה רבה היתה שמחתו כאשר הבחין שהגנבים נטלו את המכשיר היקר, אולם בתיק שבו האוצר היקר של ארבעים אלף דולר לא נגעו לרעה! למותר לציין שהודה להקב"ה על רוב חסדו וטובו שגמל עמו והצילו מן הגנבים.

המשיך יהודי זה לספר לי, שלאחר מעשה זה התבונן בנפשו, שהנה אם לא היה משאיר את התיק ברכבו, והיה חוזר ורואה שפרצו לו ברכב ונטלו את המכשיר שלו - בודאי היה מצטער עד מאד, גם על אבדן החפץ וגם על כך שיצטרך לתקן את החלונות שהתנפצו, שגם זה כרוך בהוצאה כספית. אבל במעשה זה שקרה, נהפך היגון - לשמחה, והרי זה מפני שהיה בידם של הגנבים ליטול הרבה יותר, ולכן לא חשב כלל על האבידה, כאשר בחסדי הש"ת לא נטלו ממנו רכוש גדול ויקר יותר.

וכיוצא בזה ממש צריך כל אחד לזכור בעת צרה, ובמקום עגמת נפש ויסורים, יתבונן בחסדי ה' אשר גמל עמו והשאיר אצלו אוצרות גדולים, הרי למה הדבר דומה, לנהג אוטובוס שראה ילד בוכה באחת התחנות, לשאלתו מדוע בוכה, השיב הנער שהוא צריך להגיע למקום מסוים ואין לו כסף לשלם עבור הנסיעה, והנה הנהג חמל על הילד והוציא מכיסו את מלוא הסכום ושילם עבור נסיעת הילד.

לאחר כמה דקות הבחין הנהג דרך המראה שהנער בוכה שוב, ושאל אותו לפרש הבכיה, השיב הילד ואמר, שהבחין שכל העולים לאוטובוס מקבלים עודף מן התשלום ואילו הוא עלה ולא קיבל מאומה...

למותר לציין שמאד חרו הדברים לנהג, שהרי בטוב לבו התנהג עמו לפניו משורת הדין ושילם עבורו את דמי הנסיעה ועכשיו הוא תובע ממנו לתת לו את העודף, אתמהה!

והנמשל מובן מאליו, וצריך מאד להיזהר שלא להתנהג כסכלותו של הנער, וידע האדם שעליו להודות על כל נשימה ונשימה והכל הוא בחסד עליון, ואיך נעז להיות תובע על העודף? ודברים אחרים.

(קטעים מליקוטים מתוך גדה של פסח 'באר החיים', דרשו)

מילתא דבדיחותא

יש סיפור בגמ' על ר' אלעזר בן עזריה שפנו אליו התלמידי חכמים שבאותו הדור שיקבל על עצמו להיות נשיא. אמר להם ר' אלעזר: "איך אהיה נשיא, אני צריך להתעניין עם אשתי קודם".

הלך ר' אלעזר הביתה - ואשתו אמרה לו שלא יקבל את זה על עצמו בשום אופן, 'מה, סתם להיות נשיא? הרי מחר כבר יפטרו אותך וימנו אחר תחתך...'

מה השיב לה ר' אלעזר? 'מה פתאום! אם יש לאדם כלי זכוכית יקר שכול להישבר מרוב שהוא עדין אז הוא לא ישתמש בו? ברור שלא! בוודאי שישתה ממנו ומה שיקרה מחר - יקרה'.

מה קרה בסוף? הוא אכן הלך והתמנה לנשיא - בגיל 18, קם בבוקר וגדל לו זקן לבן (נעשה נס, כדי שיראה מבוגר) אבל בסוף... כן פיטרו אותו מהתפקיד והחזירו את הנשיא הקודם (רבן גמליאל) ונתנו לר' אלעזר לכהן כנשיא רק פעם בשבוע.

יש ווראט יפה שאמר ר' שמואל יוסף שלאס מירזשליס:

"אנשים רצים לקורסים על שלום בית, אני אומר שלא צריכים לרוץ לשום מקום. תסתכלו בגמרא הזאת ותראו את כל העצות לשלום בית, בסיפור הזה יש 4 יסודות לשלום בית, או אולי יותר נכון, דפוסי ההתנהגות שמתנהלים בכל בית..."

✓ יסוד א': כל דבר - תשאל בבית! מציעים לך עבודה חדשה - תשאל בבית אם האשה מסכימה.

✓ יסוד ב': אחרי ששאלת - מה שהיא לא תגיד - אתה תעשה הפוך! (נשמע מוכר?)

✓ יסוד ג': האמת שאין מה לעשות... בסוף היא תמיד צודקת.

✓ יסוד ד': הרגע שתחיל לשאול עצות בבית - יגדל לך זקן לבן...